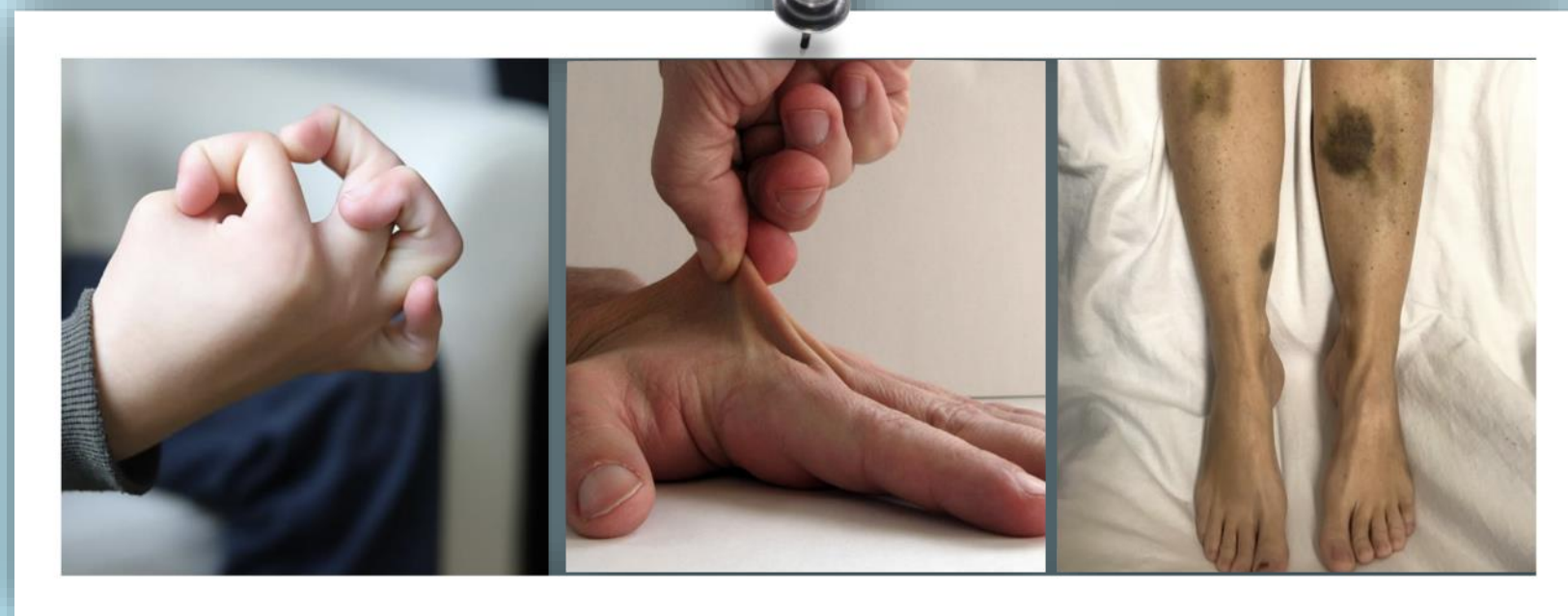

Αναισθησιολογική διαχείριση ασθενούς με σύνδρομο Ehlers-Danlos (EDS)

Χμαλάντζε Κ., Ραντουλέσκου Θ., Μούγκουλη Θ., Ρωμανά Κ.
Αναισθησιολογικό τμήμα Γ.Ν.Α. «Ευαγγελισμός»

Σκοπός

Το EDS αποτελεί μια ομάδα ετερογενών κληρονομικών νοσημάτων του συνδετικού ιστού, λόγω παραγωγής ελαττωματικού κολλαγόνου. Τα κυρία χαρακτηριστικά του είναι η αστάθεια των αρθρώσεων και η ευθρυπτότητα των ιστών. Οι ιδιαιτερότητες αυτές αποτελούν πρόκληση για τον αναισθησιολόγο.

Παρουσίαση περιστατικού

Γυναίκα 57 ετών με διεγνωσμένο EDS (**CLASSIC TYPE**) από 12ετίας προσέρχεται για προγραμματισμένη **λαπαροσκοπική χολοκυστεκτομή**.

Από το ατομικό αναμνηστικό προκύπτουν: NSTEMI με τοποθέτηση 4 stents προ 2ετίας υπό αντιαιμοπεταλιακή αγωγή και γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση.

Τα προεξάρχοντα συμπτώματά της ήταν: εκχυμώσεις δέρματος, μυϊκή αδυναμία και συχνά εξάρθρατα ώμων και δακτύλων.

Διαχείριση

Η τοποθέτηση στο χειρουργικό κρεβάτι έγινε με υποστήριξη του αυχένα. Χρησιμοποιήθηκε ΜΗ επεμβατικό monitoring με αραιές μετρήσεις μη επεμβατικής αρτηριακής πίεσης (NIBP, ECG, HR, SPO2, etCO2, TOF, BIS). Ζωτικά: BP: 127/65, 75bpm, Φλεβοκομβικός ρυθμός, SpO2: 97%(FiO2: 21%). Έγινε προοξυγόνωση με προσωπίδα για 3min. Εισαγωγή στην αναισθησία έγινε με προποφόλη 2mg/kg, ρεμιφεντανύλη 0,3mcg/kg/min και ροκουρόνιο 0,8mg/kg. Προσοχή δόθηκε στον αερισμό με προσωπίδα και η διασωλήνωση έγινε με βίντεο-λαρυγγοσκόπιο McGrath. Χρησιμοποιήθηκε τραχειοσωλήνας μεγέθους 6,5 και η πίεση του cuff διατηρήθηκε στα χαμηλότερα δυνατά επίπεδα. Επιλέχθηκε αερισμός με έλεγχο της πίεσης (PCV) για αποφυγή αυξημένων ενδοθωρακικών πιέσεων. Η αναισθησία διατηρήθηκε με σεβοφλουράνιο 2% και ρεμιφεντανύλη 0,1mcg/kg/min. Διεκόπη το σεβοφλουράνιο 60 λεπτά πριν το τέλος της επέμβασης και αντικαταστάθηκε με προποφόλη 1mg/kg/h. Για αναλγησία δόθηκε φεντανύλη 350mcg, παρακεταμόλη 1g, παρεκοζίμπη 40mg. Χορηγήθηκε μετοκλοπραμίδη 10mg και δεξαμεθαζόνη 8mg. Δεν δόθηκαν επαναληπτικές δόσεις νευρομυϊκού αποκλειστή. Η αφύπνιση ήταν ήπια και η αποσωλήνωση έγινε με λεπτούς χειρισμούς. Η ασθενής παρέμεινε στην ανάνηψη για 2 ώρες, οδηγήθηκε στην ΜΑΦ και εξήλθε από το νοσοκομείο σε 2 ημέρες. Δεν παρουσίασε καμία επιπλοκή ή επιδείνωση της νόσου της μετεγχειρητικά.

Συζήτηση

- Οι ασθενείς με EDS δεν παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες στις φαρμακοκινητικές ή φαρμακοδυναμικές ιδιότητες των φαρμάκων με εξαίρεση τα τοπικά αναισθητικά.
- Σκόπιμη κρίνεται η συζήτηση με τον χειρουργό όσον αφορά την αναγκαιότητα της λαπαροσκοπικής προσέγγισης και να εξετασθούν τα πλεονεκτήματα της ανοικτής μεθόδου.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Οι φυσιολογικές τιμές εργαστηριακών εξετάσεων δεν είναι ενδεικτικές της αιμορραγικής διάθεσης του ασθενούς. Απαραίτητη κρίνεται η ύπαρξη διαθέσιμων διασταυρωμένων ΜΣΕ.

- Η περιοχική αναισθησία αποφεύγεται λόγω: αυξημένης πιθανότητας αιματώματος, τεχνικής δυσκολίας σε συγκεκριμένους τύπους EDS και ανάγκη για μεγαλύτερες δόσεις τοπικών αναισθητικών λόγω αντοχής.

Συμπεράσματα

Η ασθενής έλαβε με ασφάλεια γενική αναισθησία χωρίς διεγχειρητικές και μετεγχειρητικές επιπλοκές. Η αναλγησία κρίθηκε επαρκής και δεν παρουσιάστηκε μετεγχειρητική ναυτία και έμετος. Η ασθενής κινητοποιήθηκε την ίδια ημέρα και την 2η μετεγχειρητική ημέρα έλαβε εξιτήριο χωρίς να παρουσιάσει επιπλοκές ή επιδείνωση της νόσου της μετεγχειρητικά.